

2S kapitola 18.

[1] David dal nastoupit lidu, který byl s ním, a ustanovil nad nimi velitele nad tisíci a nad sty. [2] Potom David podřídil třetinu lidu Jóbovi, třetinu Jóbovu bratru Abíšajovi, synu Serújínu, a třetinu Itaji Gatskému. Lidu král řekl: "Já s vámi potáhnu rovněž." [3] Lid však prohlásil: "Netáhni. Na nás jim nebude záležet, budeme-li utíkat. Usmrtí-li nás i polovic, nebude jim na nás záležet. Ty však jsi za deset tisíc z nás. Nyní nám lépe pomůžeš, když budeš ve městě." [4] Král jim odpověděl: "Učiním, co pokládáte za dobré." Král se postavil k bráně a všecken lid vycházel po stech a tisících. [5] Král přikázal Jóbovi, Abíšajovi a Itajovi: "S ohledem na mne jedněte s mládencem Abšalómem šetrně." Všecken lid slyšel, co král všem velitelům ohledně Abšalóma přikázal. [6] I vytáhl lid do pole proti Izraeli. K bitvě došlo v Efrajmském lese. [7] Izraelský lid tam byl Davidovými služebníky poražen. V ten den došlo k velké porážce, bylo dvacet tisíc padlých. [8] Bitva se rozšířila po celé té zemi a les toho dne pohltit více lidu než meč. [9] Abšalóm narazil na Davidovy služebníky, a jak ujížděl na mezku, vběhl mezek pod větvoví velikého posvátného stromu a on v tom stromě uvázl hlavou, takže se ocitl mezi nebem a zemí; mezek, na němž jel, běžel dál. [10] Uviděl to nějaký muž a oznámil to Jóbovi: "Hle, viděl jsem Abšalóma visícího na posvátném stromě." [11] Jób řekl muži, který mu to oznámil: "Když jsi ho viděl, proč jsi ho tam nesrazil k zemi? Byl bych ti dal deset šekelů stříbra a jeden pás." [12] Ale ten muž Jóbovi odpověděl: "I kdybych dostal na ruku tisíc šekelů stříbra, nevztáhl bych ruku na královského syna. Na vlastní uši jsme přece slyšeli, co král přikázal tobě, Abíšajovi a Itajovi: 'Jen mi dejte pozor na mládence Abšalóma!' [13] Mám být sám proti sobě? Před králem se přece pranic neukryje, ba ty sám by ses proti mně postavil." [14] Jób řekl: "Nebudu se tu s tebou zdržovat." Popadl tři oštěpy a vrazil je Abšalómovi do srdce; ten byl ještě v objetí toho posvátného stromu živý. [15] Deset Jóbových zbrojnošů Abšalóma obstoupilo a ubili ho k smrti. [16] Pak Jób zatroubil na polnici a lid přestal Izraele pronásledovat; Jób v tom lidu zabránil. [17] Abšalóma vzali, hodili ho v lese do velké strže a navršili na něj převelikou hromadu kamenů. Celý Izrael se rozutekl, každý ke svému stanu. [18] Abšalóm si ještě za svého života postavil v Královské dolině posvátný sloup. Řekl si totiž: "Nemám syna, jenž by zachoval památku mého jména", a nazval ten posvátný sloup svým jménem. Dodnes se nazývá Ruka Abšalóмова. [19] Achímaas, syn Sádokův, řekl Jóbovi: "Dovol mi běžet a zvěstovat králi, že Hospodin mu zjednal právo a vysvobodil ho z rukou jeho nepřátel." [20] Jób mu však odpověděl: "Dnes bys nebyl nositelem dobré zvěsti. Ohlásíš dobrou zvěst v jiný den. Dnes tu zvěst neohlašuj, neboť králi zemřel syn." [21] Jób pak poručil jistému Kúšijci: "Jdi a oznam králi, co jsi viděl." Kúšijec se Jóbovi poklonil a dal se v běh. [22] Achímaas, syn Sádokův, řekl Jóbovi ještě jednou: "Buď jak buď, i já poběžím za Kúšijcem." Jób se zeptal: "Proč bys běžel ty, můj synu, když nemáš co dobrého zvěstovat?" [23] "Buď jak buď, poběžím." Jób mu řekl: "Běž." Achímaas běžel směrem k jordánskému okrsku a Kúšijce předběhl. [24] David právě seděl mezi dvěma branami. Tu vyšla hlídka na střechu brány u hradby, rozhlédla se a spatřila, že nějaký muž běží sám. [25] Hlídka zvolala a hlásila to králi. Král řekl: "Je-li sám, nese dobrou zvěst." Zatímco se přibližoval víc a více, [26] spatřila hlídka druhého běžce. Hlídka zvolala na strážného: "Hle, nějaký muž, a běží sám." Král řekl: "Také ten ohlásí dobrou zvěst." [27] Hlídka hlásila: "Připadá mi, že ten první, co běží, je jako Achímaas, syn Sádokův." Král podotkl: "To je dobrý muž a přichází s dobrou zvěstí." [28] Achímaas hlasitě pozdravil krále: "Pokoj!" Poklonil se králi tváří k zemi a pokračoval: "Požehnan buď Hospodin, tvůj Bůh, jenž ti vydal muže, kteří pozdvihli ruce proti králi, mému pánu!" [29] Král se ptal: "Je s mládencem Abšalómem vše v pořádku?" Achímaas odpověděl: "Když Jób posílal králova služebníka, totiž služebníka tvého, viděl jsem veliký shluk, ale nevím nic." [30] Král řekl: "Odstup a postav se stranou." Odstoupil tedy a stál tam. [31] A hle, vešel Kúšijec se slovy: "Krále, mého pána, čeká dobrá zvěst; Hospodin ti dnes zjednal právo a vysvobodil tě z rukou všech, kteří proti tobě povstali." [32] Ale král se Kúšijce zeptal: "Je s mládencem Abšalómem vše v pořádku?" Kúšijec odpověděl: "Nechť se stane nepřítelům krále, mého pána, jako tomu mládenci, i všem, kteří proti tobě zlovolně povstávají!"